

Comunitat Autònoma	Consolidació i millora		Regadius en execució		Regadius socials		Regadius privats		Programes de suport		Total	
	MAPA	CA	MAPA	CA	MAPA	CA	MAPA	CA	MAPA	CA	MAPA	CA
Extremadura	32.154.148	32.154.148	38.164.269	38.164.269	19.532.893	19.532.893	-	-	-	-	89.851.310	89.851.310
Galícia	4.195.064	4.195.064	-	-	6.010.121	6.010.121	-	-	-	-	10.205.185	10.205.185
Madrid	5.589.413	5.589.413	-	-	-	-	-	-	-	-	5.589.413	5.589.413
Regió de Múrcia	65.955.068	65.955.068	-	-	-	-	-	-	-	-	65.955.068	65.955.068
Navarra	-	59.764.644	45.075.908	45.075.908	-	18.030.363	-	-	-	-	-	122.870.915
País Basc	-	8.408.159	-	-	-	25.242.508	-	-	-	-	-	33.650.667
La Rioja	27.057.565	27.057.565	-	-	21.035.424	21.035.424	-	-	-	-	48.092.989	48.092.989
Valenciana	91.942.832	91.942.832	-	-	-	-	-	-	-	-	91.942.832	91.942.832
Sense regionalitzar	-	-	-	-	-	-	30.952.123	30.952.123	12.849.639	12.849.639	43.801.762	43.801.762
Total	730.061.424	798.234.227	414.025.219	459.101.127	242.508.383	285.781.254	30.952.123	30.952.123	12.849.639	12.849.639	1.430.396.788	1.586.918.370

CAP DE L'ESTAT

8257 *LLEI 10/2002, de 29 d'abril, per la qual es modifica la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents, per a la incorporació al dret espanyol de la Directiva 98/44/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 6 de juliol, relativa a la protecció jurídica de les invencions biotecnològiques. («BOE» 103, de 30-4-2002.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Els avenços en biologia i genètica molecular i el desenvolupament de les tècniques d'enginyeria genètica en les últimes dècades han convertit la biotecnologia en un dels sectors amb més potencial de futur, tant per la seva importància econòmica com per la seva repercussió en àmbits tan essencials per a la satisfacció de necessitats humanes com són la salut, l'alimentació i el medi ambient.

Les invencions biotecnològiques, malgrat referir-se a organismes vius, són patentables. Ni el dret nacional ni el dret europeu de patents (Conveni sobre concessió de patents europees fet a Munic, el 5 d'octubre de 1973) tenen en compte la prohibició o l'exclusió de la patentabilitat de la matèria biològica. Les inversions que compleixin els requisits de patentabilitat (novetat, activitat inventiva i aplicació industrial) són patentables encara que tinguin per objecte un producte que sigui compost o que contingui matèria biològica, o un procediment mitjançant el qual es produeixi, transformi o utilitzi matèria biològica.

La necessitat d'adaptar el marc legal de protecció de les invencions a la Unió Europea a les característiques d'aquest sector de la innovació és la raó de ser de la Directiva 98/44/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 6 de juliol, relativa a la protecció jurídica de les invencions biotecnològiques. Amb ella la Unió Europea pretén garantir una protecció eficaç i uniforme d'aquestes invencions al conjunt dels Estats membres, imprescindible per fomentar les inversions en investigació i desenvolupament de la indústria biotecnològica europea i reforçar la seva posició competitiva al mercat mundial.

Té una rellevància especial el fet que l'Organització Europea de Patents hagi incorporat el juny de 1999 el Reglament d'execució del Conveni de patent europea per adaptar-lo a les disposicions de la Directiva. Més del 80 per 100 de les patents amb vigència a Espanya tenen l'origen en patents europees concedides per l'Oficina Europea de Patents, que tenen efectes com a patents nacionals una vegada es validen, amb la presentació prèvia de la traducció i el pagament de la taxa corresponent.

Aquesta Llei, en conseqüència, té per objecte incorporar al dret espanyol la Directiva comunitària mitjançant la reforma de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents, i adequar les previsions nacionals a les ja existents en la regulació de la patent europea, tot això dins del marc general de l'Acord sobre els aspectes dels drets de propietat intel·lectual relacionats amb el comerç. S'estructura en quatre articles que desenvolupen quatre àrees fonamentals.

En primer lloc, es delimiten les invencions biotecnològiques patentables. S'admet expressament la patentabilitat de la matèria biològica si ha estat aïllada o produïda per mitjà d'un procediment tècnic. Aquest criteri és fonamental per distingir la invenció patentable del descobriment no patentable.

Els elements aïllats del cos humà o obtinguts mitjançant un procediment tècnic, incloses les seqüències genètiques amb una aplicació industrial determinada, poden ser patentats quan compleixin els requisits generals de patentabilitat de les invencions.

En sentit contrari, s'estableix la línia divisòria general entre el que es pot i el que no es pot patentar en el regne de la matèria vivent i es preveu la possibilitat de denegar la patentabilitat d'invencions per motius ètics o d'ordre públic.

Entre les invencions que, en tot cas, es consideren contràries a l'ordre públic o a la moral s'inclouen quatre casos de prohibició absoluta, que no són exhaustius, i comprenen els procediments de clonació d'éssers humans, els de modificació de la identitat genètica germinal de l'ésser humà, les utilitzacions d'embrions humans amb finalitats industrials o comercials i els procediments de modificació de la identitat genètica dels animals que els suposin sofriments sense utilitat mèdica substancial per a l'home o l'animal, així com els animals resultants d'aquests procediments. Això no obstant, la prohibició d'utilitzar embrions humans amb finalitats industrials o comercials no afecta les invencions tècniques que tinguin un objectiu terapèutic o de diagnòstic que s'apliquen a l'embrió i que li són útils.

Quan la invenció tingui per objecte una matèria biològica d'origen humà o utilitzi una matèria d'aquest tipus, la persona de qui s'hagin tret les mostres ha de ser informada i ha d'haver tingut ocasió de donar consentiment lliure per a les preses esmentades. Tanmateix, el consentiment no es pot exigir com a condició de patentabilitat de la invenció, ni la seva falta o inexactitud ha d'afectar la validesa de la patent ja concedida.

La prohibició de patentar varietats vegetals i races animals es manté. Això no obstant, no arriba a la prohibició de patentar invencions que tinguin per objecte vegetals o animals, que són patentables sempre que la viabilitat tècnica de la invenció no es limiti a una varietat vegetal, definida en la Llei 3/2000, de 7 de gener, de règim jurídic de la protecció de les obtencions vegetals, o a una raça animal determinada.

També queden exclosos de la patentabilitat els procediments essencialment biològics d'obtenció de vegetals o d'animals que consisteixin íntegrament en fenòmens naturals com l'encreuament o la selecció. Aquesta exclusió no inclou els procediments microbiològics o altres procediments tècnics, ni els productes obtinguts mitjançant aquests procediments.

Quan una invenció tingui per objecte una matèria biològica d'origen vegetal o animal o que utilitzi una matèria d'aquest tipus, la descripció relativa a la invenció ha d'incloure, si s'escau, informació sobre el lloc geogràfic d'origen de la matèria, quan aquest sigui conegut, i això sense perjudici de l'examen de les sol·licituds de patent i de la validesa dels drets que derivin de les patents expedides.

Un segon aspecte que es regula són les condicions de dipòsit, emmagatzemament i conservació de la matèria biològica quan siguin necessàries per a la conservació de les seves propietats de bioutilització, d'acord amb el Tractat de Budapest, i quan no sigui accessible al públic o sigui necessari com a complement de la descripció, quan no pugui ser descrita en la sol·licitud de patent de manera que un expert pugui reproduir la invenció. Entre altres requisits, la matèria biològica ha de ser dipositada en una institució reconeguda per fer-ho d'a-

cord amb els convenis internacionals sobre aquesta matèria vigents a Espanya.

L'accés a la matèria biològica dipositada es fa mitjançant el lliurament d'una mostra a la persona que la sol·licita, que queda obligada a emplenar determinats compromisos de confidencialitat.

Un tercer bloc de previsions té en compte l'abast de la protecció de la patent tenint en consideració les característiques especials de la matèria biològica, que és la que conté informació genètica autoreproducible o reproducible en un sistema biològic.

Perquè la protecció sigui real ha de comprendre el material obtingut per reproducció biològica a partir del patentat, així com els productes on es contingui i exerceixi la seva funció la informació genètica. Aquest règim general té una excepció en els drets de l'agricultor que adquireixi del titular de la patent, o amb el seu consentiment, material de reproducció vegetal o animal amb finalitats d'explotació agrícola que incorpori la invenció protegida. En aquest cas, l'agricultor pot utilitzar el producte de la seva collita per a la ulterior reproducció i multiplicació realitzada a la seva pròpia explotació. Així mateix, el titular de la patent ha d'autoritzar l'agricultor a utilitzar el bestiar protegit amb finalitats agrícoles, inclosa la posada a disposició del bestiar o d'un altre material de reproducció animal, perquè l'agricultor pugui prosseguir la seva activitat agrícola.

Juntament amb això es preveu l'«esgotament comunitari» dels drets del titular d'una patent que no els pot exercir una vegada s'ha posat el producte al mercat al territori de la Unió Europea per ell mateix o amb el seu consentiment.

Finalment, al quart bloc de regulacions s'integra un nou cas de llicències obligatòries per dependència entre titulars de patents d'invencions biotecnològiques i titulars de drets d'obtenció vegetal. Tant els uns com els altres han de concedir la llicència obligatòria quan la varietat o la invenció posterior suposi, respecte de l'anterior, un progrés tècnic significatiu, de considerable importància econòmica.

Article primer. Patentabilitat.

S'introdueixen les modificacions següents en el títol II de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents:

U. L'article 4 de la Llei de patents queda redactat de la manera següent:

«Article 4.

1. Són patentables les invencions noves, que impliquin una activitat inventiva i siguin susceptibles d'aplicació industrial, encara que tinguin per objecte un producte que estigui compost o que contingui matèria biològica, o un procediment mitjançant el qual es produeixi, es transformi o s'utilitzi matèria biològica.

2. La matèria biològica aïllada del seu entorn natural o produïda per mitjà d'un procediment tècnic pot ser objecte d'una invenció, encara que ja existeixi anteriorment en estat natural.

3. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per "matèria biològica" la matèria que contingui informació genètica autoreproducible o reproducible en un sistema biològic i per "procediment microbiològic", qualsevol procediment que utilitzi una matèria microbiològica, que inclogui una intervenció sobre aquesta o que produeixi una matèria microbiològica.

4. No es consideren invencions en el sentit dels apartats anteriors, en particular:

a) Els descobriments, les teories científiques i els mètodes matemàtics.

b) Les obres literàries, artístiques o qualsevol altra creació estètica, així com les obres científiques.

c) Els plans, les regles i els mètodes per a l'exercici d'activitats intel·lectuals, per a jocs o per a activitats economicocomercials, així com els programes d'ordinadors.

d) Les formes de presentar informacions.

5. El que disposa l'apartat anterior exclou la patentabilitat de les invencions que s'hi esmenten només en la mesura que l'objecte per al qual se sol·licita la patent compregui una d'aquestes invencions.

6. No es consideren invencions susceptibles d'aplicació industrial, en el sentit de l'apartat 1, els mètodes de tractament quirúrgic o terapèutic del cos humà o animal ni els mètodes de diagnòstic aplicats al cos humà o animal. Aquesta disposició no és aplicable als productes, especialment a les substàncies o composicions, ni a les invencions d'aparells o instruments per a la posada en pràctica d'aquests mètodes.»

Dos. L'article 5 de la Llei de patents queda redactat de la manera següent:

«Article 5.

No poden ser objecte de patent:

1. Les invencions l'explotació comercial de les quals sigui contrària a l'ordre públic o als bons costums, i no es pot considerar com a tal l'explotació d'una invenció pel sol fet que estigui prohibida per una disposició legal o reglamentària.

En particular, no es consideren patentables en virtut del que disposa el paràgraf anterior:

a) Els procediments de clonació d'éssers humans.

b) Els procediments de modificació de la identitat genètica germinal de l'ésser humà.

c) Les utilitzacions d'embrions humans amb finalitats industrials o comercials.

d) Els procediments de modificació de la identitat genètica dels animals que els suposin sofriments sense utilitat mèdica o veterinària substancial per a l'home o l'animal, i els animals resultants d'aquests procediments.

2. Les varietats vegetals i les races animals. Són patentables les invencions que tinguin per objecte vegetals o animals si la viabilitat tècnica de la invenció no es limita a una varietat vegetal o a una raça animal determinada.

3. Els procediments essencialment biològics d'obtenció de vegetals o d'animals. A aquests efectes es consideren essencialment biològics els procediments que consisteixin íntegrament en fenòmens naturals com l'encreuament o la selecció.

El que disposa el paràgraf anterior no afecta la patentabilitat de les invencions l'objecte de les quals sigui un procediment microbiològic o qualsevol altre procediment tècnic o un producte obtingut pels procediments esmentats.

4. El cos humà, als diferents estadis de la seva constitució i desenvolupament, així com el simple descobriment d'un dels seus elements, inclosa la seqüència o la seqüència parcial d'un gen.

Tanmateix, un element aïllat del cos humà o obtingut d'una altra manera mitjançant un procediment tècnic, inclosa la seqüència total o parcial d'un gen, es pot considerar com una invenció paten-

table, fins i tot en el cas que l'estructura de l'element esmentat sigui idèntica a la d'un element natural.

L'aplicació industrial d'una seqüència total o parcial d'un gen ha de figurar explícitament en la sol·licitud de patent.»

Article segon. *Dipòsit i accés a la matèria biològica.*

S'introdueixen les modificacions següents en el capítol primer del títol V de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents:

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 25 i s'afegeixen els apartats 3 i 4, que queden redactats de la manera següent:

«2. Quan la invenció es refereixi a una matèria biològica no accessible al públic, o a la seva utilització, i quan la matèria biològica no es pugui descriure en la sol·licitud de patent de tal manera que un expert pugui reproduir la invenció només es considera que la descripció compleix el que disposa l'apartat anterior si concorren els requisits següents:

a) Que la matèria biològica hagi estat dipositada no més tard de la data de presentació de la sol·licitud de patent en una institució reconeguda legalment. En tot cas, es consideren reconegudes les autoritats internacionals de dipòsit que hagin adquirit aquest rang de conformitat amb l'article 7 del Tractat de Budapest, de 28 d'abril de 1977, sobre el reconeixement internacional del dipòsit de microorganismes a les finalitats del procediment de patents, en endavant denominat el Tractat de Budapest.

b) Que la sol·licitud, tal com ha estat presentada, contingui la informació rellevant de què disposi el sol·licitant sobre les característiques de la matèria biològica dipositada.

c) Que a la sol·licitud de patent s'indiqui el nom de la institució de dipòsit i el número d'aquest.

3. Si la matèria biològica dipositada d'acord amb el que preveu l'apartat anterior deixa d'estar disponible a la institució de dipòsit reconeguda, s'autoritza un nou dipòsit d'aquesta matèria, en condicions anàlogues a les que preveu el Tractat de Budapest.

4. Qualsevol nou dipòsit ha d'anar acompanyat d'una declaració signada pel dipositant que certifiqui que la matèria biològica objecte del nou dipòsit és la mateixa que es va dipositar inicialment.»

Dos. Els articles 44 i 45 de la Llei de patents queden redactats de la manera següent:

«Article 44.

1. Els expedients relatius a sol·licituds de patent encara no publicades només poden ser consultats amb el consentiment del sol·licitant.

2. Qualsevol que provi que el sol·licitant d'una patent ha pretès fer valer davant seu els drets derivats de la seva sol·licitud pot consultar l'expedient abans de la publicació d'aquella i sense el consentiment del sol·licitant.

3. Quan es publiqui una sol·licitud divisionària, una nova sol·licitud de patent presentada en virtut del que disposa l'article 11, apartat 1, o la sol·licitud derivada d'un canvi de modalitat de la protecció a l'empara del que estableix l'article 42, qualsevol persona pot consultar l'expedient de la sol·licitud inicial abans de la seva publicació i sense el consentiment del sol·licitant.

4. Després de la publicació de la sol·licitud de patent es pot consultar, amb la petició prèvia corresponent i amb subjecció a les limitacions establertes per reglament, l'expedient de la sol·licitud i de la patent, a la qual, si s'escau, hagi donat lloc.

5. Els expedients corresponents a sol·licituds que hagin estat denegades o retirades abans de la seva publicació no són accessibles al públic.

6. En cas que es torni a presentar una de les sol·licituds esmentades a l'apartat anterior, es considera com una sol·licitud nova i no es pot beneficiar de la data de presentació de la sol·licitud anterior.

Article 45.

1. La matèria biològica dipositada, a què es refereix l'article 25, és accessible:

a) Abans de la primera publicació de la sol·licitud de patent, només a qui tingui dret a consultar l'expedient d'acord amb el que estableix l'article anterior.

b) Entre la primera publicació de la sol·licitud i la concessió de la patent, a qualsevol persona que ho sol·liciti o únicament a un expert independent si ho demana el sol·licitant de la patent.

c) Després de la concessió de la patent, i encara que la patent caduqui o s'anulli, a qualsevol persona que ho sol·liciti.

2. L'accés es fa mitjançant el lliurament d'una mostra de la matèria biològica dipositada, sempre que la persona que ho sol·liciti es comprometi mentre durin els efectes de la patent:

a) A no subministrar a tercers cap mostra de la matèria biològica dipositada o d'una matèria que en derivi, i

b) A no utilitzar cap mostra de la matèria biològica dipositada, o que en derivi, excepte amb finalitats experimentals, llevat que hi hagi renúncia expressa del sol·licitant o del titular de la patent a l'esmentat compromís.

3. En cas de denegació o de retirada de la sol·licitud, l'accés a la matèria dipositada queda limitat, a petició del sol·licitant i durant vint anys comptats a partir de la data de presentació de la sol·licitud de la patent, a un expert independent. En aquest cas és aplicable el que disposa l'apartat 2.

4. Les peticions del sol·licitant al qual es refereixen el paràgraf b) de l'apartat 1 i l'apartat 3 només es poden presentar fins a la data en la qual es considerin conclusos els preparatius tècnics per a la publicació de la sol·licitud de patent.»

Article tercer. Abast de la protecció.

S'introdueixen les modificacions següents en el títol VI de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents:

U. L'article 50 de la Llei de patents queda redactat de la manera següent:

«Article 50.

1. La patent confereix al seu titular el dret a impedir a qualsevol tercer que no compti amb el seu consentiment:

a) La fabricació, l'ofertament, la introducció al comerç o la utilització d'un producte objecte de la patent o la importació o possessió d'aquest per a alguna de les finalitats esmentades.

b) La utilització d'un procediment objecte de la patent o l'ofertament d'utilitzar-lo, quan el tercer sap, o les circumstàncies fan evident, que la uti-

lització del procediment està prohibida sense el consentiment del titular de la patent.

c) L'ofertament, la introducció al comerç o la utilització del producte directament obtingut pel procediment objecte de la patent o la importació o possessió del producte per a alguna de les finalitats esmentades.

2. Quan la patent tingui per objecte una matèria biològica que, pel fet de la invenció, tingui propietats determinades, els drets conferits per la patent s'estenen a qualsevol matèria biològica obtinguda a partir de la matèria biològica patentada per reproducció o multiplicació, en forma idèntica o diferenciades, i que tingui aquestes mateixes propietats.

3. Quan la patent tingui per objecte un procediment que permeti produir una matèria biològica que, pel fet de la invenció, tingui propietats determinades, els drets conferits per la patent s'estenen a la matèria biològica directament obtinguda pel procediment patentat i a qualsevol altra matèria biològica obtinguda a partir d'ella per reproducció o multiplicació, en forma idèntica o diferenciada, i que tingui aquestes mateixes propietats.

4. Quan la patent tingui per objecte un producte que contingui informació genètica o que consisteixi en informació genètica, els drets conferits per la patent s'estenen, sense perjudici del que disposa l'apartat 4 de l'article 5, a qualsevol matèria a la qual s'incorpori el producte i en la qual es contingui i exerceixi la seva funció la informació genètica.»

Dos. L'article 52 de la Llei de patents queda redactat de la manera següent:

«Article 52.

1. Els drets continguts per la patent no s'estenen:

a) Als actes realitzats en el seu àmbit privat i amb finalitats no comercials.

b) Als actes realitzats amb finalitats experimentals que es refereixin a l'objecte de la invenció patentada.

c) A la preparació de medicaments realitzada a les farmàcies extemporàniament i per unitat en execució d'una recepta mèdica ni als actes relatius als medicaments preparats d'aquesta manera.

d) A l'ús de l'objecte de la invenció patentada a bord de vaixells de països de la Unió de París per a la protecció de la propietat industrial, al cos del vaixell, a les màquines, als estris, als aparells i a la resta d'accessoris, quan aquells vaixells penetrin temporalment o accidentalment a les aigües espanyoles, sempre que l'objecte de la invenció sigui utilitzat exclusivament per a les necessitats del vaixell.

e) A l'ús de l'objecte de la invenció patentada a la construcció o el funcionament de mitjans de locomoció, aèria o terrestre, que pertanyin a països membres de la Unió de París per a la protecció de la propietat industrial o dels seus accessoris, quan aquests mitjans de locomoció penetrin temporalment o accidentalment al territori espanyol.

f) Als actes previstos per l'article 27 del Conveni de 7 de desembre de 1944, relatiu a l'aviació civil internacional, quan aquests actes es refereixin a aeronaus d'un Estat al qual siguin aplicables les disposicions del dit article.

2. Els drets conferits per la patent no s'estenen als actes relatius a un producte protegit per ella

després que aquell producte hagi estat posat al comerç al territori d'un Estat membre de la Unió Europea pel titular de la patent o amb el seu consentiment.

3. Els drets conferits per la patent no s'estenen als actes relatius a la matèria biològica obtinguda per reproducció o multiplicació d'una matèria biològica protegida objecte de la patent, després que aquesta hagi estat posada al mercat al territori d'un Estat membre de la Unió Europea pel titular de la patent o amb el seu consentiment, quan la reproducció o multiplicació sigui el resultat necessari de la utilització per a la qual hagi estat comercialitzada aquesta matèria biològica, i amb la condició que la matèria obtinguda no s'utilitzi posteriorment per a noves reproduccions o multiplicacions.»

Tres. L'article 53 de la Llei de patents queda redactat de la manera següent:

«Article 53.

1. No obstant el que disposa l'article 50, la venda o qualsevol altra forma de comercialització de material de reproducció vegetal realitzada pel titular de la patent o amb el seu consentiment a un agricultor per a la seva explotació agrícola implica el dret d'aquest últim a utilitzar el producte de la seva collita per a la ulterior reproducció o multiplicació realitzada per ell mateix a la seva pròpia explotació. L'abast i les modalitats d'aquesta excepció corresponen a les que preveu l'article 14 del Reglament (CE) 2100/94, del Consell, de 27 de juliol, relatiu a la protecció comunitària de les obtencions vegetals.

2. No obstant el que disposa l'article 50, la venda o qualsevol altra forma de comercialització d'animals de cria o de material de reproducció animal realitzada pel titular de la patent o amb el seu consentiment a un agricultor o ramader, implica l'autorització a aquests últims per utilitzar el bestiar protegit amb finalitats agrícoles o ramaderes. Això inclou la posada a disposició del bestiar o d'un altre material de reproducció animal perquè l'agricultor o ramader pugui prosseguir la seva activitat agrícola o ramadera, però no la venda en el marc d'una activitat de reproducció comercial o amb aquesta finalitat. L'abast i les modalitats d'aquesta excepció corresponen amb les que es fixin per reglament.»

Article quart. *Llicències obligatòries per dependència.*

S'introdueixen les següents modificacions en el capítol II del títol IX de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents:

U. El paràgraf c) de l'article 86 de la Llei de Patents queda redactat com segueix:

«c) Dependència entre les patents, o entre patents i drets d'obtenció vegetal.»

Dos. L'article 89 de la Llei de patents queda redactat com segueix:

«1. Quan no sigui possible l'explotació de l'invent protegit per una patent sense detriment dels drets conferits per una patent o per un dret d'obtenció vegetal anterior, el titular de la patent posterior pot sol·licitar una llicència obligatòria, que és no exclusiva, per a l'explotació de l'objecte de la patent o de la varietat objecte del dret d'obtenció vegetal anterior, mitjançant el pagament d'un cànon adequat.

2. Quan no sigui possible obtenir o explotar un dret d'obtenció vegetal sense detriment dels drets

conferits per una patent anterior, l'obtentor pot sol·licitar una llicència obligatòria, que és no exclusiva, per a l'explotació de l'invent protegit per la patent, mitjançant el pagament d'un cànon adequat.

3. Si una patent té per objecte un procediment per a l'obtenció d'una substància química o farmacèutica protegida per una patent en vigor, tant el titular de la patent de procediment com el de la patent de producte tenen dret a obtenir una llicència obligatòria no exclusiva sobre la patent de l'altre titular.

4. Els sol·licitants de les llicències a què es refereixen els apartats anteriors han de demostrar:

a) Que la invenció o la varietat representa un procés tècnic significatiu de considerable importància econòmica amb relació a la invenció reivindicada a la patent anterior o la varietat protegida pel dret d'obtenció vegetal anterior.

b) Que han intentat, sense aconseguir-ho en un termini prudencial, obtenir del titular de la patent o del dret d'obtenció vegetal anterior una llicència contractual en termes i condicions raonables.

5. Quan segons el que preveu aquest article sigui procedent la concessió d'una llicència obligatòria per dependència, també el titular de la patent o del dret d'obtenció vegetal anterior pot sol·licitar l'atorgament, en condicions raonables, d'una llicència per dependència per utilitzar la invenció o la varietat protegida per la patent o pel dret d'obtenció vegetal posterior.

6. La llicència obligatòria per dependència s'atorga només amb el contingut necessari per permetre l'explotació de la invenció protegida per la patent, o de la varietat protegida pel dret d'obtenció vegetal de què es tracti, i queda sense efecte quan es declara la nul·litat o la caducitat d'algun dels títols entre els quals es dona la dependència.

7. La tramitació i la resolució de les sol·licituds de llicències obligatòries per dependències per a l'ús no exclusiu d'una invenció patentada es regeixen pel que disposa aquesta Llei.

La tramitació i la resolució de les sol·licituds de llicències obligatòries per dependència per a l'ús no exclusiu de la varietat protegida per un dret d'obtentor es regeixen per la seva legislació específica.»

Disposició addicional primera.

Se substitueix la denominació del servei «Informe sobre l'Estat de la tècnica per a informació tecnològica», que ofereix l'Oficina Espanyola de Patents i Marques dins de la seva prestació de serveis documentals, per la d'«Informe Tecnològic de Patents», sense que es modifiqui la quantia de la taxa amb què està gravat el servei esmentat.

Disposició addicional segona.

El Govern, en el termini de sis mesos des de la publicació d'aquesta Llei, ha de desplegar per reglament les condicions de dipòsit de matèria biològica a les institucions reconegudes a l'efecte i del seu accés per part de tercers, en la mesura que les condicions esmentades no estiguin regulades ja en les normes internes o els Convenis internacionals vigents a Espanya.

Disposició transitòria única.

Les disposicions d'aquesta Llei referides a patentabilitat, dipòsit i accés a la matèria biològica s'apliquen a totes les sol·licituds de patents que, en el moment de l'entrada en vigor, estiguin pendents de resolució, i les referides a llicències obligatòries per dependència, a les llicències que se sol·licitin després d'entrar en vigor.

En tot cas, l'abast de la protecció de les invencions biotecnològiques el regulen les disposicions d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final única.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 29 d'abril de 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

COMUNITAT AUTÒNOMA DE CATALUNYA

8266 *LLEI 4/2002, de 5 d'abril, de mesures extraordinàries per a finançar, especialment, les actuacions derivades de la pesta porcina clàssica i dels efectes de les gelades al sector de l'olivera. («BOE» 103, de 30-4-2002.)*

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 4/2002, de 5 d'abril, de mesures extraordinàries per a finançar, especialment, les actuacions derivades de la pesta porcina clàssica i dels efectes de les gelades al sector de l'olivera.

PREÀMBUL

La Llei 20/2001, del 28 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2002, autoritza l'Institut Català del Crèdit Agrari perquè disposi d'endeutament formalitzat fins a un límit màxim de 75.125.000 euros.

Ateses les necessitats sorgides els darrers mesos en el món agrícola i ramader, principalment a les explotacions porcínes com a conseqüència de l'aparició de focus de pesta porcina clàssica a la comarca d'Osona i a les plantacions d'oliveres pels danys soferts per les gelades del mes de desembre del 2001, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ha engegat una sèrie d'actuacions que, per a complir-les efectivament, requereixen uns recursos no suportables pel seu pressupost vigent, per la qual cosa és convenient autoritzar l'Institut Català del Crèdit Agrari perquè, a més de finançar la seva activitat d'acord amb les necessitats dels sectors als quals dona suport, pugui disposar dels recursos aliens adequats per a les tasques de col·laboració amb el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca per tal d'agilitar determinats pagaments relacionats, principalment, amb les necessitats esmentades.

Article 1.

Es modifica l'apartat 8 de l'article 35, al títol IV, de la Llei 20/2001, del 28 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2002, que resta redactat de la manera següent:

«8. S'autoritza l'Institut Català del Crèdit Agrari perquè concertí durant el 2002 operacions d'endeutament en qualsevol modalitat fins a un límit màxim d'endeutament viu de 135.000.000 d'euros, destinades a finançar les operacions pròpies de l'Institut, entre les quals s'inclouen les bestretes que el Govern autoritzi sobre mesures preses o ajuts concedits pel Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.»

Disposició final.

Aquesta Llei entra en vigor el mateix dia en què es publica en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya».

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertochi la facin complir.

Palau de la Generalitat, 5 d'abril de 2002.

FRANCESC HOMS I FERRET,
Conseller d'Economia i Finances

JORDI PUJOL,
President

(Publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» núm. 3614, de 12 d'abril de 2002)